

Per Stig Møller (KF):

Nu da vore unge tilhørere har hørt »Olivia«, vil jeg tillade mig at vende tilbage til den almindelige debat.

Der er ingen grund til at skjule vores glæde over kulturministerens forslag til sponsorstøtte. I den konservative gruppe har vi siden 1984 arbejdet på at få sponsortanken gennemført herhjemme. Det har vi, fordi vi mener, det er vigtigt for et lands kulturliv, at der flyder midler fra så mange kilder som overhovedet muligt, hvorved kulturlivet frigøres fra afhængighedsforholdet til blot én kilde. Hvor kunsten kun kan gå ét sted hen for at få hjælp til at realisere sine intentioner til gavn for et folks kulturliv, får dette ene sted en alt for stor indflydelse på landets samlede kultur.

Visioner ansukes jo forskelligt af forskellige mennesker og instanser. Jo flere døre kulturlivet derfor har mulighed for at åbne, jo større er dets chancer for at forny sig og møde flere mennesker, og det er jo disse to ting, det kommer an på.

Det har fra starten også været væsentligt for os at slå fast, at sponsorvirksomheden ikke skal føre med sig – og det kan fru Pia Gjellerup jo så notere sig – at staten begrænser sine forpligtelser. Sponsorbidragene skal være gavnlige supplement og korrektioner til den offentlige kulturindsats.

Det er blevet fremført, at sponsorer kun vælger at støtte det sikre og det spektakulære. Det er nu ikke hele sandheden, men selv om det var, ville dette jo blot betyde, at det offentlige kan anvende færre midler her og dermed flere midler på mere trængende steder, som ligger fjernere fra den umiddelbare bevidsthed. Det nye og det eksperimenterende samt det umisteligt kvalitetsprægede vil da have flere offentlige midler at hente fra, uden at skatterne stiger af den grund.

Jeg vil i den forbindelse gerne citere chefen for Göteborgsymfonikerne, Bjørn Simensen, der i »Næringsliv og kulturliv« i det svenske Kulturpolitisk Debat nr. 10, s. 35, har sagt følgende:

»En vis procent af kulturstøtten, lad os sige fem, fra næringslivet ville give os et stærkere kulturliv. Det ville give plads for fantasi og nytænkning.«

Sponsorvirksomhed er med held indført i mange lande, og det er godt, at vi nu kommer i gang.

Om forslagets indhold vil jeg i øvrigt bemærke, at vi gerne havde set, at kulturministeren var sidste ankeinstans for nævnet, for det er jo trods alt et stykke kulturpolitik at afgøre, hvad der falder inden for kulturområdet. Men vi har tillid til, at bemærkningerne og nævnets brede sammensætning vil sikre et fornuftigt resultat, når nævnet spørges.

Vi havde også gerne set, at flere end selskaber under selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1-3, havde kunnet bidrage til sponsorvirksomhed, altså at personligt ejede selskaber havde kunnet komme med her.

Men dette er i hvert fald en begyndelse, som vi glæder os til at komme videre med.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det var jo en fremragende tale, hr. Jimmy Stahr holdt, men han fik også en 5-øre af mig.

Derimod synes jeg aldeles ikke det samme om hr. Per Stig Møllers – han må i hvert fald forklare mig to-tre gange, hvordan han har fundet frem til det regnestykke. Vi fik at vide, at det var et fremragende forslag, og at det ikke ville koste skatteyderne fem flade øre.

Jamen den mindre skat, virksomhederne kommer til at betale, for at de kan trække den procentdel fra, de bruger, har man tænkt sig at spare de penge på statsbudgettet? For hvis man ikke har det, kan jeg ikke se rettere, end at det er andre skatteydere, der kommer til at betale dem. Derfor må det være en fortaleselse af hr. Per Stig Møller.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Det er det samme spørgsmål, jeg gerne vil bore en lille smule i.

Betød det, hr. Per Stig Møller sagde om, at dette her skal være neutralt over for skatteyderne, at de penge, der skal bruges i skattelettelser til firmaerne, skal tages af det kulturbudget, vi har i øjeblikket?

Desuden vil jeg gerne spørge, hvordan man egentlig skal finde ud af på forhånd, hvor mange firmaer der vil støtte i løbet af året, og hvor mange penge man så skal afsætte ekstra til det. Når alt det er sagt, synes hr. Per Stig Møller så ikke også, at vores ændringsforslag er genialt og vil gøre det meget lettere at se, hvor mange penge der egentlig skal bruges til det?